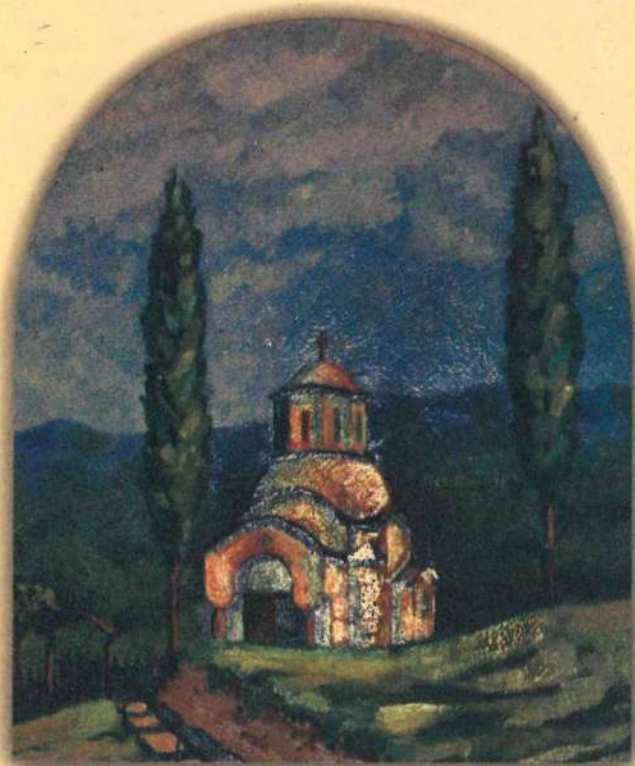

АРХИВ ВОЈВОДИНЕ НОВИ САД

И ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР
МИРКО ТИШМА

РЕТРОСПЕКТИВА

Нови Сад, децембар 2003.

ОТИСЦИ ДУШЕ

Трудољубље протe Мирка Тишме уистину не подлеже опису као ни трудољубље пчеле. Тешко је издвојити на ком је пољу он више обделавао: црквеном, просветном, историјском, научном или хуманом.

Прошло је четири деценије откако је у осами стапања, упијања и даноноћног ослушкивања, отпочео истраживање податности боје у исказивању духовно - оптичког прожимања у посматрању и доживљавању природе.

Његов поглед у Бога, природу и људе, као осетљивог сведока света, тананог и устрепталог бића, откривао је лепоту предела, скровитих и тајанствених углова дворишта, уснуле тишине заустављеног времена и облика, спознао је лепоту боје, а надахнуће тражио у свему видљивом и невидљивом, у живом небеском своду чије се двери отварају да подстакну његову машту и наслеђени дар.

У зеленилу пејзажа, или усхићен пред завичајним прагом Цркве или куће, топлином постављене трпезе... спокојним и заштићеним пределима и просторима, он додирује, прекрива и осликава, са жељом да заустављени поглед, упије и наша душа.

Прота Тишма је добро разумео свога Господа, да онај ко хоће Њему да угоди, мора бити слуга свима и неговати свој виноград, као би богато плодноносио.

Значај и уметничка вредност Тишминих слика је у томе што с једне стране може да пренесе виђени предео на свој особени ликовни језик, а са друге, успева да прикаже тварно, а његов таленат испољава се у неопходности стварања. Истанчаног духа, осетљив за лепо и племенито, он у миру и достојанству свога одабраног пута, скроман и предан, ствара у славу Божју.

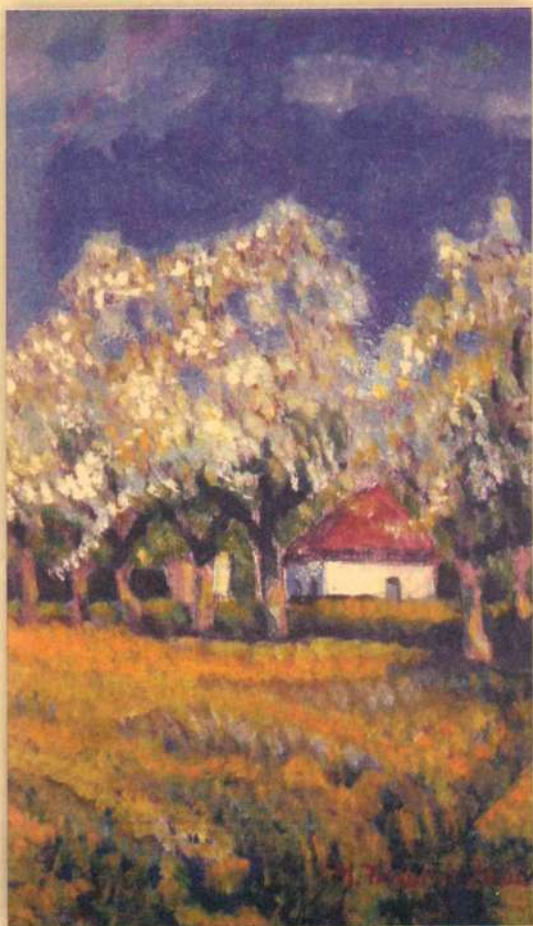
Прошло је четири деценије како се његово сликарско ткање уплиће и одмотава, заветовано љубављу и даром умних предака.

О Ваведењу, 2003, Нови Сад

Весна Башић

Зимско јутро

Мотив из Белог Брда

Протојереј-ставрофор Мирко М. Тишма рођен је 1929. године у Београду. Гимназију учио у Београду, Богословију Светог Саве у Београду завршио 1952. године. Учио сликарство од 1960. до 1963. код академског сликара Љубе Вернера у Осеку. Дипломирао на београдском Филозофском факултету Одсек историје уметности 1981. године.

Рукоположен за ђакона 12. августа у манастиру Крушедолу, а за презвитера у Осјеку 31. августа 1952. године. Службовао као парох у Допсину (1952-1954), Белом Брду код Осека (1954-1971) и у Новом Саду (1971-1996) као парох при храму Св. Три јерарха - Алмашком; вршио функције архијерејског намесника новосадског (1975-1996), архијерејског заменика (1986-1988), секретара епископа бачких (1986-1988 и 1990-1996), секретара Епархијског црквеног суда, члан Епархијског управног одбора и Епархијског савета Епархије бачке (1975-1996). Као пензионер од 1996. до 1998. био је први управник обновљене Српске манастирске штампарије у Сремским Карловцима.

Организатор изложбе: Архив Војводине
Аутор текста и каталога: Весна Башић